

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1023/2022
13.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Славка Кукобата и других, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и других, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Славка Кукобата, адвоката Војкана Симића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 47/19 од 01.02.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 469/22 од 26.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 13.10.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Славка Кукобата, адвоката Војкана Симића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 47/19 од 01.02.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 469/22 од 26.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 47/19 од 01.02.2022. године окривљени Славко Кукобат оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које му је суд, применом чланова 4, 42, 45 и 54 КЗ, утврдио казну затвора у трајању од 3 (три) године, а затим му применом члана 67. КЗ опозвао условну осуду изречену пресудом Првог основног суда у Београду К 1750/20 од 11.03.2021. године и узео му као утврђену казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, па га је на основу члана 60. и 63. КЗ, осудио на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 3 (три) месеца у коју му се урачунава време задржавања од 06.06.2018. године до 08.06.2018. године. Истом пресудом, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а. став 1. КЗ за које му је суд изрекао услову осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од 4 (четири) месеца и истовремено одредио да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 2 (две) године од правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело, с тим што ће му суд, у случају опозива условне осуде, у утврђену казну затвора урачунати време задржавања

од 06.06.2018. године до 08.06.2018. године. На основу члана 246. став 7. КЗ у вези члана 80. и 87. КЗ окривљеном Славку Кукобату изречена је мера безбедности одузимања предмета и то 27,78 грама марихуане, 3,07 грама смеше амфетаминa и кофеина, 5 таблета МДМА укупне масе 1,61, грам и 3,43 грама смрвљених таблета МДМА, а на основу члана 80. и 83. КЗ окривљеном АА изречена је мера безбедности обавезног лечења наркомана која ће се извршити у заводу за извршење кривичних санкција и трајати док постоји потреба за лечењем али не дуже од три године, а време проведено у установи за лечење урачунава се у казну затвора. На основу члана 91. и 92. КЗ од окривљеног Славка Кукобата одузета је имовинска корист прибављена кривичним делом и то новац у износу од 2.500,00 динара. Окривљени су ослобођени дужности плаћања трошкова кривичног поступка, па исти падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 469/22 од 26.05.2022. године одбијене су као неосноване жалба окривљеног Славка Кукобата и жалба његовог браниоца, адвоката Војкана Симића, и пресуда Вишег суда у Београду 47/19 од 01.02.2022. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Славка Кукобата, адвокат Војкан Симић, „због повреде закона из члана 9, 16, 441. став 3. и члана 485. став 2. у вези става 1. тачка 1) ЗКП“, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног Славка Кукобата осудити за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а. став 1. КЗ и изрекне му условну осуду или укине у целини побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног Славка Кукобата, адвоката Војкан Симић, захтев за заштиту законитости подноси због повреде закона из члана 485. став 2. у вези става 1. тачка 1) ЗКП, не опредељујући конкретну повреду закона у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП. Међутим, из садржаја захтева прозилази да бранилац оспорава законитост одлуке о кривичној санкцији истицањем да у конкретном случају није било услова за опозив условне осуде по пресуди Првог основног суда у Београду К 1750/20 од 11.03.2021. године којом је окривљени Славко Кукобат осуђен због кривичног дела из члана 246а. став 1. КЗ јер је кривично дело из члана 246. став 1. КЗ, за које је окривљени Славко Кукобат осуђен побијаним пресудама, извршено 06.08.2018. године, односно пре него што му је изречена условна осуда која је побијаним пресудама опозвана.

Изложеним наводима захтева, бранилац окривљеног Славка Кукобата, адвокат Војкан Симић, указује да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 67. КЗ.

Врховни касациони суд изнете наводе захтева оцењује као неосноване, а како је исте наводе, садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног Славка Кукобата, адвокат Војкан Симић, истицао у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд нашао да су ти жалбени наводи неосновани и на страни 7. у трећем ставу, изнео довољне, аргументоване и јасне разлоге, које овај суд у свему прихвата као правилне, то Врховни касациони суд на ове разлоге упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Подносећи захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 2. у вези става 1. тачка 1) ЗКП, без опредељивања конкретне повреде закона у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, бранилац окривљеног Славка Кукобата, у образложењу захтева указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца.

На описан начин, изношењем сопствене оцене доказа и на основу тога закључка о погрешној правној квалификацији, по налажењу Врховног касационог суда, бранилац суштински указује на погрешно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП.

На погрешно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП бранилац окривљеног Славка Кукобата, указује и осталим наводима захтева у делу у којем формално означава повреду закона из члана 441. став 3. ЗКП, ово из разлога што у овом делу захтева бранилац полемише са чињеницама и околностима од којих зависи одузимање имовинске користи прибављене кривичним делом и њеној висини.

Осталим наводима захтева, које у захтеву означава као повреде члана 9. и 16. ЗКП, бранилац окривљеног Славка Кукобата, адвокат Војкан Симић, указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, али образлажући наведену повреду закона бранилац наводи да суд није ценио доказе да је окривљени Славко Кукобат био изложен тортури приликом давања исказа у полицији и пред јавним тужиоцем.

Изнетих наводи захтева, којима бранилац суштински оспорава оцену законитости доказа били су предмет чињеничног утврђивања пред нижестепеним судовима, па се Врховни касациони суд не може упуштати у поновно утврђивање и оцену утврђених чињеница.

Како повреда закона из члана 440. ЗКП не представља законски разлог у оквиру повреда наведених у члану 485. став 4. ЗКП, због које окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, Врховни касациони суд се није упуштао у разматрање наведене повреде, ни у једном од претходно изложених навода захтева, којима се суштински указује на ту повреду.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) у вези члана 67. КЗ, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Славка Кукобата,

адвоката Војкана Симића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**